

zijn dreg is de tandjungpura Kroonvogel bij hoogwater op het rif van Pulau Pisang vastgelopen. Uit de enigszins tegenstrijdige beweringen in de brief van het bestuur van 25 juni 1763 en hun eerdere besluit van 22 juni blijkt dat de gezagvoerder, kwartiermeester Casparus de Jong, geen wacht hield maar rustig lag te slapen. Dat zou echter niet de oorzaak van dit ongeluk zijn geweest, maar dat het schip is gebarsten, is toe te schrijven aan de hoge ouderdom. Het was in 1738 gebouwd en door goed toezicht sindsdien in de vaart gehouden. Het binnenhoutwerk was echter zo vergaan dat het schip het vastzitten niet meer kon hebben. [fol. 1630] Er is mee ingestemd dat Casparus de Jong wegens zorgeloosheid tot matroos is gedegradeerd, dat de romp van de tandjungpura wordt gesloopt en dit schip wordt afgeschreven. Bij de bijlagen, zowel als bij de besluiten van het bestuur, ontbrak een rapport van wat er bij de sloop vrij is gekomen en wat er met het hout- en ijzerwerk is gedaan. Op de opdracht dit alsnog te rapporteren en dat voortaan niet na te laten, is bij de brief van 15 september 1764 een verslag ontvangen. De redenen die in deze brief en in die van 30 november 1763 zijn genoemd voor het lang vasthouden van de Overschie van 22 oktober 1763 tot 25 januari 1764 op de rede van Padang zijn geen verzinsel, noch verwerpelijk. [fol. 1631] Het lossen was door de voortdurende regens vertraagd en bijna de gehele lading had uitsluitend met de enig overgebleven tandjungpura 't Klatergoud aan wal gebracht moeten worden, doordat de gebreken aan de schouwen door gebrek aan houtwerk niet verholpen hadden kunnen worden. Met daarbij ziekte onder de schepelingen, was de Overschie pas op 20 januari 1764 gelost. Dat kon men niet ongemerkt laten passeren en daarom is geschreven dat men voortaan bij zulke vertragen duidelijke redenen wilde horen. Het argument van onophoudelijke regens en ziekte van schepelingen kon immers wel eens dienen om eigen traagheid en talmen te verbloemen. Er is aan herinnerd [fol. 1632] dat schepen spoedig naar hun bestemming doorgestuurd moeten worden. Het bestuur is er niet in geslaagd om de sloep Hazewind zo te herstellen, dat ze goederen van enige omvang kon vervoeren. Samen met de Overschie is ze naar Batavia gestuurd. Hoewel het bestuur om vervanging heeft gevraagd, is deze sloep na te zijn hersteld weer teruggestuurd samen met de sloep Goudvink, die op Sumatra's Westkust thuis hoort, en de tandjungpura Schulp. Het kantoor zou daarmee voldoende vaartuigen gehad hebben, als de Schulp niet door tegenwind had moeten terugkeren. Het verzoek van gezagvoerder Dirk Boijssen, oud-gezagvoerder van de Goudvink, om ontslagen te worden van vergoeding van een hoeveelheid zout die hij in 1762 te weinig naar Batavia had vervoerd, [fol. 1633] is bij besluit van 6 maart 1764 voorlopig afgewezen. Het bestuur is gevraagd of hij inderdaad de verklaring die hij in zijn verzoekschrift noemt, heeft overgeleverd, en zo ja, waarom die niet duidelijk vermeld met de brieven is meegezonden. Niet alleen is opgedragen dit alsnog te doen, maar ook om de secretaris van de politieke raad voortaan zulke stukken ter vrijpleiting van schepelingen in origineel naar Batavia te laten zenden en een kopie achter te houden. Deze papieren, die niet in 1762, zoals het bestuur schrijft, maar eerst op 4 februari 1763 te Padang zijn gepasseerd, zijn bij de brief van 15 september 1764 ontvangen. Ze waren wel eerder in een authentieke kopie ontvangen, maar zonder een vermelding in een brief, of in het register van verzonden verklaringen. [fol. 1634] In de voorjaarsvergadering zal het verzoek van Boijssen behandeld worden. In de brief van 24 mei 1764 is het bestuur bevolen om een ondergewicht van $\frac{39}{256}$ mark op goud dat de sloep Goudvink te Batavia heeft aangevoerd, door wie het aangaat te laten vergoeden. In het antwoord van 25 september 1764 wordt bericht dat de eerste administrateur Jan Anthonij Thierens hieraan gevolg zal geven.)

De inlandsche saken betreffende hebbe wij bij den brief der bediendens van den 5^e may 1763 gesien dat de te Padang ten handel gekomene Songipagineesen den afgeganen commandeur Senff geklaagt hebbende, dat de inwoonders van Bhay Bongoes hen een bequaam verblijf- of intrekplaats geweigert en daardoor genoodzaakt hadden in de opene lugt te vernagten. De bediendens, vermits hen diergelijke beswaarnissen te meermaalen voorgekomen waaren, daartegen een billet hadden gepubliceert, hebben wij daarop in generaale termen g'antwoord dat men voor welgedaan aanmerkte, dat zij door alle moogelijke en gebruikelijke wegen en middelen sorgden voor de veyligheid der weegen die d'